Torramadé: “La sentència allibera però no compensa”

L'expresident de la Diputació de Girona trenca un silenci de tres anys per explicar les conseqüències en l'aspecte personal que ha tingut l'afer judicial contra l'exassessora d'UDC Minerva Amador



Jaume Torramad , fotografiat al parc Monar de Salt aquesta setmana Foto: MARINA L EZ (ACN).

L'expresident de la Diputació de Girona i exalcalde de Salt Jaume Torramadé trenca el silenci, després de tres anys i mig “molt durs”, ara que la denúncia que li va interposar l'exassessora d'UDC Minerva Amador per abusos sexuals ha acabat amb una sentència absolutòria. Ella ha decidit no recórrer, i Torramadé ha retirat la denúncia per extorsió que va interposar contra Amador el 16 de novembre del 2012, vuit dies abans que ella el denunciés. L'expresident de la Diputació sostenia que Minerva Amador li havia exigit 50.000 euros per comprar el seu silenci. Torramadé assenyala que la decisió de retirar la denúncia és personal i familiar i que busca girar full definitivament a aquest episodi que ha durat tres anys i mig. “Han estat uns anys molt durs, però si em tornés a passar, evidentment, si em tornés a passar una cosa com aquesta, faria el mateix”, defensa. Però alhora reflexiona sobre el mal que s'ha fet. “El primer que se'm va acudir quan vaig rebre la sentència va ser: i ara què? Amb tot el que s'ha dit, el mal que s'ha intentat fer, ara què? Com es recupera? Com es torna”, detalla.

Sense entrar a valorar el cas, perquè entén que “ja ho ha fet la jutgessa a bastament”, Torramadé sí que vol reflexionar sobre com ha viscut tot el procés i sobre el paper que hi han jugat els mitjans de comunicació. “Després d'aquests tres anys i mig em pregunto si realment tot el que es publicava era aquella informació objectiva que l'opinió pública té dret a saber o si hi havia més coses, com intentar fer mal”, exposa Torramadé, que creu que, en alguns moments i en alguns mitjans, es va ultrapassar el dret a la informació. “No estic parlant des d'un punt de vista polític ni professional, parlo des d'un punt de vista personal perquè, ara que s'ha acabat tot, què?”, es pregunta Torramadé.

L'expresident assegura que aquests tres anys i mig han estat “molt durs”. “I això que jo he tingut molta sort perquè la meva família m'ha donat suport sempre i també molta gent a qui estic profundament agraït”, afegeix Torramadé. Tot i això, descriu tot el que significat el cas com “una allau brutal que t'aixafa”. “El que vull transmetre és el que jo sentia i pensava durant aquest temps. És una sensació d'impotència, a vegades fins i tot de ràbia. Tens la sensació d'anar pel carrer i que tothom et mira”, detalla Jaume Torramadé, que demana tant als mitjans de comunicació com a l'opinió pública respecte a la presumpció d'innocència.

Torramadé espera que el seu cas, que ha acabat en absolució, pugui servir en el futur per tenir més cura amb allò que es publica. “Quan dius coses que afecten persones llances una pedra que no saps quines conseqüències tindrà i pots provocar molts problemes. I si, a més, el resultat és una absolució, pots haver causat un mal irreparable. Jo he tingut la immensa sort que la família m'ha acompanyat en tot moment, però, i si no ho hagués fet?”, es qüestiona.

“Afecta el dia a dia”Torramadé afirma que la sentència absolutòria “allibera” però “no compensa en absolut”. “Allibera perquè tens una càrrega a sobre, tens algú que t'acusa d'alguna cosa i tot això et desperta a les nits, no et deixa concentrar en altres qüestions i t'afecta en el dia a dia”, ha relatat l'expresident. Un cop això ha acabat, explica que sent “alliberament”, sobretot per la família i les persones properes.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 16-06-2016 Pàgina 8

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/977478-torramade-lla-sentencia-allibera-pero-no-compensar.html